

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Michala Bobka v právní věci žalobkyně: **K. T. H. N.**, zastoupené Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem se sídlem Václavské náměstí 808/66, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2021, č.j. MV-128467-4/SO-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 7. 2023, č. j. 77 A 134/2021 - 68,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení o kasační stížnosti se pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Plzni, ze dne 26. 7. 2023, č. j. 77 A 134/2021 - 68, a rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2021, č.j. MV-128467-4/SO-2021.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **7 dnů** od doručení tohoto rozhodnutí České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši 1.000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 18. 6. 2021, č.j. MV-90543-4/OAM-2021, OAM-6831-24/DP-2020, zamítlo žádost žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 44a odst. 4 ve spojení s § 46a odst. 2 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť nositeli oprávnění ke sloučení rodiny (manželovi žalobkyně – N. G. D., nar. X) nebyla prodloužena platnost povolení k dlouhodobému pobytu.

[2] Rozhodnutím ze dne 7. 9. 2021, č.j. MV-128467-4/SO-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítla žalovaná odvolání žalobkyně a potvrdila tak prvostupňové rozhodnutí. Ta se dále bránila žalobou ke Krajskému soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), který ji výše označeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, kterou spojila s návrhem na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti ve smyslu § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Svůj návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnila tím, že v důsledku napadeného rozhodnutí ztrácí možnost pobývat na území České republiky, kde dosud pobývala na základě fikce podané žádosti o prodloužení pobytového oprávnění a vytvořila si zde rodinné, sociální i ekonomické zázemí. Na území ČR žije ve společné domácnosti na adrese X, se svým manželem N. G. D., nar. X, a jejich společnou dcerou N. T. D., nar. X. Rodina má na území zajištěno veškeré zázemí. Manžel na území v současné době pobývá na základě soudem přiznaného odkladného účinku podané kasační stížnosti ve věci prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání a dcera pobývá na území ČR na základě soudem přiznaného odkladného účinku podané kasační stížnosti ve věci prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny.

[5] Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedla, že s tímto návrhem nesouhlasí, neboť zákonné podmínky nemá za splněné.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku byly v posuzované věci splněny.

[7] Úvodem soud připomíná mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Podle tohoto ustanovení soud může přiznat žalobě odkladný účinek za současného splnění dvou podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (2) přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

pokračování

[9] Při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud vycházel především z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků napadeného rozsudku do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, bude stěžovatelka nucena opustit území České republiky. Řešením totiž není, aby na území pobývala i nadále, avšak nelegálně, neboť tím by se vystavovala riziku správního vyhoštění. Opuštění České republiky by přitom mohlo mít negativní vliv na soukromý a rodinný život stěžovatelky. Ta má na území České republiky vytvořeny funkční rodinné vazby; žije zde ve společné domácnosti s manželem a dcerou. Nejvyššímu správnímu soudu je přitom z úřední činnosti známo, že manžel stěžovatelky může na území České republiky prozatím i nadále pobývat, neboť jeho kasační stížnosti ve věci pobytového oprávnění byl přiznán odkladný účinek (viz usnesení ze dne 14. 9. 2022, č. j. 3 Azs 195/2022 - 41). Odkladný účinek kasační stížnosti byl přiznán též dceři stěžovatelky (viz usnesení ze dne 27. 2. 2023, č. j. 7 Azs 347/2022 - 35), která tak rovněž může na území ČR nadále legálně pobývat. O samotných výše uvedených kasačních stížnostech kasační soud doposud věcně nerozhodl, a i nyní proto platí účinky odkazovaných usnesení. V neposlední řadě soud přihlédl též k přiznání odkladného účinku samotné žalobě stěžovatelky (viz usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 11. 2021, č. j. 77 A 134/2021 - 34), přičemž tam uvedené důvody (společný osud celé rodiny) trvají i nyní.

[10] Vzhledem k tomu, že v důsledku napadeného rozhodnutí by stěžovatelce vznikla povinnost upustit území České republiky, lze v otázce hrozby závažné újmy přiměřeně odkázat na usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, či ze dne 11. 3. 2019, č. j. 5 Azs 36/2019 - 25), „[j]en stěží lze totiž předpokládat, že stěžovatel má předejít případné zmiňované újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území České republiky a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu na území Evropské unie na určitou dobu“.

[11] Tuto újmu (zásah do práva na respektování soukromého a rodinného života) přitom Nejvyšší správní soud považuje za nepoměrně větší, než jaká hrozí jiným osobám v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádná taková potenciální újma třetích osob totiž nebyla zjištěna (viz obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Azs 160/2014 - 25).

[12] Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by byl přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti ohrožen důležitý veřejný zájem. Odkladný účinek kasační stížnosti neznemožní definitivně výkon správního rozhodnutí, neboť jeho přiznáním se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí. Žalovaná ostatně ani sama nebyla schopna formulovat žádný veřejný zájem, s nímž by bylo přiznání odkladného účinku v rozporu, a ve svém vyjádření se omezila pouze na obecná tvrzení. Totéž platí také o jejím vyjádření ve vztahu k případné újmě jiných osob.

[13] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný

účinek. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se do pravomocného skončení řízení pozastavují účinky napadeného rozsudku krajského soudu i rozhodnutí žalované.

[14] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé. Soud může dále přiznání odkladného účinku i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro jeho přiznání nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.)

[15] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, poplatkové povinnosti a stěžovatelka nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1.000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatelka zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: 1010515523.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. září 2023

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: